

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetéseik, hirdetések, fel-szólamlások ide inté-zendők.

SZERKESZTŐSÉG
III. ker. 141. sz.

Hirdetési árak:

3 hasábos pótsorúrt
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítottak.

„Nyílttér”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
bolgtatásnál 30 kr.

Bérmunkatlen leveleket
nem fogadunk el.

Rév és vám.

Lapunk múlt számának megye közgyűlési tudósításában, mint egyszerű tény referáltuk, hogy Csongrád megye közgyűlése elhatározta, mely szerint a Széchényi ut kikongózására, a megye által kölcsön veendő 30,000 frt törlesztéséig a földi-rév-nél fenálló tarifa szerinti vám fog behozatni. Abban, hogy a megye közönsége a Széchényi ut fentartása címén vámot hozzon be, egyelőre semmi meglepőt, Csongrád megye kereskedelme és forgalmára nézve semmi hátrányt sem láttunk, s azon véleményben voltunk, hogy a téli időben csaknem járhatatlan Széchényi uton bárki is szívesen fizetheti meg azt a néhány korból álló vámot azért, hogy itt a legnagyobb teherrel is jó időben rosz időben egyformán végig kocsikázhat, s nincs kitéve többé annak, hogy a sártól elnyelt kocsija előtt megszakadt lovát az uton nyuzza meg. Ezen borzasztó állapot alól való felszabadítás váltsága díjjában, ughyhiták hogy néhány krt szívesen fizethet akárki. A helyzet azonban változik, ha elgondoljuk, hogy e mindössze 2 1/2 kilométert tevő úton, míg az utas a Tiszán át jut, a Széchényi ut vámja mellett, a megye még az ártéri hidon is vámot szed. És e mellett szedi a város a kurcai hidvámot és a földi-révdíjat, úgy hogy mikorra valaki a Tiszán át jut, vámon és révén négyszeresen fizetetik meg, és megfizetik úgy, hogy a négyszeres vám p. o. három ló után — ha a Tiszán át megy az ember — 50 krra megy. S így csak a csongrádi ut — oda és vissza — 1 frt vámköltségbe kerül. Hallatlan! Ez minden esetre olyan állapot, amire nincs példa az országban, de még tán a világon sem. Pedig a józan okosság szerint, ha valahol nem, legkevésbé szabad ilyen állapotot teremteni Csongrád megyében, s általában az alföldön, hol a közlekedés és kereskedelem, az ezt akadályozó nagyobb vám nélkül is nagyon nehéz, illetőleg fejletlen. Nem lehet Csongrád megyében egyetlen ember, ki minden legkisebb bizonyítgatás nélkül is, be ne lássa, hogy a Széchényi ut, illetőleg a rá nehezülő négyszeres vám, a legnagyobb mértékben akadályozza Szentés kereskedelmi életét, s különösen Szentés és Csongrád között fenálló s e két várost egyformán éltető forgalmat.

Ezen fatális helyzettel szemben azonban, az a kérdés, hogy Csongrád megye tehet-e mást, mint hogy vámbehozat által fedezze a Széchényi ut kiépítési költségének egy részét és az ártéri hid fentartásának évi költségét? Ezen kérdéssel szemben mindenk előtt haározatlan kijelentjük, hogy a megye részéről teljesen indokolatlan az ártéri hidra szabott tarifális díj szedése, mely díj jóval magasabb, mint a mit a város a földi-rév-nél szedet. Az ártéri hidon szedetni fog ugyanis minden igavonó barom után 5 krajcár. Már most ha tekintetbe vesszük, hogy a földi-rév évi jövedelme 2,000 frtra rug, pedig itt az ártéri hidon átmenő kocsiknak csak egy része megy át a Tiszán; mert hiszen mindnyáján tudjuk, hogy buza és fa szállítás által mily nagy forgalom fejlődik ki a Tiszáig, — s jövőre ezen forgalom az ártéri hid fentartása címén megvámoltatván, miután itt nagyobb vám szedetik mint a rév-nél: nem tulzott ha azt állítjuk hogy itt négyannyi a jövedelem mint a révnek két ezer frtra vett évi jövedelme. Azt kérjük tehát indokolt e, hogy a megye olyan hid után melynek építési költségét kilenc tized részben az állam, Szentés városa és a Bökény mindsenti társulat fe-

dezte, — a menyiben a megye a 21,900 frt építési költségből csak 1700 frtot fedezett, — kérjük, jogosult e, hogy ezen a legnagyobb részben mások pénzén épült hid után évenként 6—8000 frt közt váltakozó vám jövedelmét szedjen? Ez minden esetre a mily indokolatlan oly jogtalan a megye részéről. És csak sajnálattal kell kijelentünk hogy a mint tudjuk, ezen hidra vonatkozó tarifális díj szabályzat nem volt a megye elé terjesztve, hanem ennek kikérülésével elnökileg lett a miniszteriumhoz felterjesztve, s habár ott jóvá hagyatott is ez a vám szabály, — mint a melynek megállapításánál mellőzöttet a törvényes forma, kellő törvényes alappal nem bírhat. De ha birna is, nem engedhető meg, hogy ezen a hidon a megye által meg szabott oly óriási vámdíj szedések, mely egy 100,000 forintos alkotmány fentartása czimén lehet jogosult csak.

Ez az észrevételünk az ártéri hidon szedendő vám behozatalára nézve. A mi most már a Széchényi ut vámját illeti, ennek behozatalára nézve a hozott megyei határozattal szemben kijelentjük, hogy a törvényes szabály és forma ennek tárgyalásánál nem volt megtartva hogy a közönséget ezen oly annyira mélyen érdeklő ügy tárgysorozatba vétel nélkül, a nélkül tehát, hogy a megyei képviselők a fennálló rend és szabály szerint tájékoztattak volna, — vitetett a néptelen gyűlésen keresztül. Eltekintve azonban ettől, mi után Csongrád megye éppen a Széchényi ut csináltatása czimén emelte feljebb a közmunka váltság díjjakat, annál fogva itt is indokolatlan és jogosulatlannak tekintjük a vám behozatalt, mert a közmunka váltság díj emelése céljából származott jövedelem évenként 4-5000 frtra rug s így teljesen elég a felvett 30,000 frt kölcsön törlesztésére. Ily körülmények között mi, a megyének a Széchényi ut és ártéri hidvám behozatalára vonatkozó határozata felett egyszerűen napi rendre nem tudunk térni, mert a kuszabon álló sokszoros vám által teljes mértékben fenyegetve látjuk forgalmunkat, de különösen Szentés és Csongrád érdekében tiltakozunk ezen vámok behozatala ellen és felhívjuk a megyei képviselőket, hogy hivatásuk és szent kötelességük szerint, teljes erejével odahassanak hogy Szentés és Csongrád városokról, — mint legjobban fenyegetettekről — elhárítsák ezen nagy veszély mely azok forgalmát, haladását, fejlődését roppant mértékben bénítani, akadályozni hivatva van.

A megyeház épülete és a bizottságok.

A múlt héten a megyeház egyik boltozatát rosszasága miatt le kellett bontatni, a másik boltozat leszakadt magától és betörtte a harmadikat. Természetes, hogy ez méltán nagy felháborodást szült a közönségnél s többféle magyarázatra adott alkalmat. Vádoltatt és vádolttatik a vállalkozó, hogy rosz anyagokból épít, hogy köpenyeg téglát használ boltozatnak s jó malter helyet valami agyag és iszap keverékkel dolgoztat stb. Ha szó szerint nem épen így áll is a dolog, de hogy baj van, bizonyítják a csakugyan bekövetkezett boltozat omlások, minek ha még constructionális bibák nem forognak is fen, ily rosz anyag használata mellett multhatatlanul be kellett következni. Hagyján! Azt mondják némelyek hogy ilyesmi legtöbb nagyobb szerű építkezésnél megesis s különben is a szakadások egyszerűen helyreigazítottanak, veszt rajta a vállalkozó néhány ezer forintot — a mi az ő baja — s azzal vége. Csak hogy ki biztosít aztán bennünket, ki nyugtat meg

az előzmények után, hogy ezek a helyreigazítások, ezek az új boltozatok jobbakk lesznek-e mint az előbbiek? — hogy ily rosz anyag használása mellett, majd nem akkor fognak e azok a boltozatok beszakadni, midőn már az épület rendeltetése céljának átadatik? Már pedig midőn esetleg emberélet s a közvagyon forog kockán: nyugodt, apáthiába süllyedő szemlélők nem lehetnek. Meg kell bizonyosodnunk a felől, hogy anyi áldozattal mit építettünk tehát? A már megejtett vizsgálatban nem nyugodhatunk meg; kell, hogy több elismert szakértő vizsgálja felül az egész épületet! Ez elodázhatatlan.

Ezek után nem mulasztjuk el, hogy ezen sajnálatos állapotánál rá ne mutassunk annak közvetett okozóira is, s érdemük szerint a nyilvánosság előtt meg ne rójkunk őket. Könnyedén vagy csak üzleti szempontból véve fel a dolgot, a hibás itt a vállalkozó, ki azonban végre is igyekszik az épületet minél olesőbban kiállítani, nem gondolván, meg hogy beteljesedik rajta: „fösvény többet költ, — a mi megint az ő dolga, aztán végre is ő egészen idegen, — dolga végeztével megyen tovább, hozzánk a szerződés pontjain kívül semmi kapocs nem köti. Ő tehát csak mint egyszerű szerződő fél, mint iparos jöhet tekintetbe. Erre nézve ott vannak a szerződés pontjai, ott a törvény melyet ellene alkalmazni lehet. — De egészen más szempontból bírásadók meg ami saját embereink, a kiknek mind egyike vérünkbeli való vér, lakostársunk, hazánkfia: az építető bizottság tagjai. Őket terheli a legsúlyosabb vád. Megtisztelte őket a közönség legszebb bizalmával, rájuk, — jóindulatukra, lelkiismeretességükre bízta vagyonának egyrészt, biztonságát. És ők hogy feleltek meg eme megisztelő bizalomnak, rájuk ruházott szép polgári kötelességüknek hogy tettek eleget? — Mutatja az eredmény. — Ha kötelességüket tették volna, ez a szerencsétlen állapot nem következik be. Azok a köpenyeg téglák olyanok voltak addig is míg be nem építették a boltozatba, az a malter csak olyan rosz volt ide lenni is, s bizony nem oda fent romlott már meg, hát miért nem látták meg? — minek engedték az épületbe berakadni? Hanem hiszen könnyebb valami megbízatást elfogadni, mint annak eleget is tenni!

Semmiel sem lehet ezen urakat meentei. Mert vagy értenek a dologhoz, vagy nem. Ha értenek, miért nem állottak résen, ha pedig nem értenek, miért fogadták el a megbízatást? Különben csapás már az rajtuk, hogy sokan elvállalták a harangöntést és a magas egér kimeszelését is, de aztán mikor tenni kellene, nem lendítenek semmit. S menyit szenved az ilyen eljárás által a köző, menyit szép eszme hal meg csirájában, mennyi anyagi kárt szenvedhet a közönség!

Ime éppen itt van a kongó ut is. Már hetek óta beszélük, mindenféle panaszokodnak, hogy a drága utba nem mindenütt alkalmas köveket építnek be, — ahhoz értő, teljesen szavahihető emberek mondják, hogy a téglák némely része nincs jól kiégve, hogy tört darabok is belerakotnak az utba. Pedig itt is volna valami felügyelő bizottság. S mit tesz? Hát ugy látszik követi az építető bizottság példáját; s a most is mindenféle terheit alig bíró közönség, majd áldhatja lelkiismeretes bizalmi embereit!

Szomorú állapotok ezek, de minden esetre gyors és erélyes fellépést követelnek; a közönség pedig ezután remélhetőleg körültekintőbb lesz, hogy jövőben kikre bizza érdekei képviselőségét.

Világfolyása.

Az egyiptomi állapotok azon módon vannak mint a multhéten, csak hogy már most még az a kis ellenállás is, a mit Damiettában kiakart egy vitéz Abdullah nevű basa fejteni, — megtört, mert a vár megadta magát. A gazdag tartomány tehát, tényleg most az angoloké, hogy azonban később mi fog vele történni, a felől ép oly keveset mondhatunk, mint a múlt héten. Valószínű hogy Egyiptom is Bosznia sorsára jut, t. i. okkupáltatik, ha csak a többi hatalmak irigykedése miatt

lehetőséges lesz. Majd meg lássuk! — A hétnek különben legnevezetesebb eseménye az, hogy muszka országvéd és dacz szövetséget kötött Montenegróval. — Mikor ennek híre futott, sokan csak nevetésre vették a dolgot, hogy az óriási muszka, a parányi Montenegróval — mely csak akkora mint egy jó magyar vármege — ilyen szövetséget kötött, ilyen szövetség kötés csak is nagy hatalmas országok vagy körülbelül egyenlő erejű államok között érhető. — Csak hogy jobban meggondolva a dolgot, egyáltalában nincs azon nevetni való, — ellenkezőleg nagyon is komoly a dolog mert bizonyos, hogy ez a szövetség éppen arra mutat, hogy a muszka valami nagy dolgon tőri a fejét, a mit Montenegróval akar megkezdeni, Montenegró pedig nem csak törökországnak, hanem mióta Boszniát okkupálták nekünk is szomszédásunkba van, s nem lehet tudni, hogy vajon nem nekünk gyűlik e meg a bajunk evel a kedves szomszédal, mely kicsiny ugyan de hegyes, nehezen hozzá férhető voltánál fogva felette veszedelmes, a mellett a déli szlávok előtt nagy tekintélybe részesül s azokat legkönnyebben felbujtogathatja. Az is lehet hogy Törökország újabb csukítását tervezik, a mi azonban ránk nézve is, beláthatlan bonyodalomnak lehet okozója. Nem kevésbé gyanus az is hogy a balkáni apró fejedelmek mint a rác és oláh király s a bolgár fejedelem nagyon jár ak látogatóba, mi azt bizonyítja hogy csakugyan készül valami. E mellett még az hallatszik hogy az angol és török szinte titkos szövetséget kötöttek volna egymással a mi már azért is hihető mert nagyon tagadják. — Szóval a politikai láthatáron olyképp bonyolódnak a felhők hogy könnyen vihar lehet belőle, de nagy. — A muszka cár most Moszkvában a másik fővárosában időzik, hol a nihilisták gyilkaitól nagyobb biztonságba éri magát mint Péterváron. Valószínű hogy ott magát hevenyében meg is fogja magát koronáztatni, bár a dolgot lehetőleg titkolják mert félnek hogy a nihilisták is megtudják s valami merénylővel megakadályozzák. — Mintha azok előtt lehetne valamit titkolni! Bizonyos hogy csak úgy tudják már azok a koronázás idejét mint maga a cár s nagy csoda lenne ha még abba ók is bele ne szólódnának. Külömben hogy mily roppant a félelem tőlük, mutatja az, hogy ha a cár vasut vonalon utazik, a vasut vonal mindkét oldala végig megvan rakva katonasággal. S azért még sem biztos a cár élete egy óráig sem.

Gazdászati és kertészeti közlemények.

— Magyarország idei termésének mennyisége. A földmívelési m. kir. miniszterium kimutatása szerint az 1882-ik évi termés eredménye a főterményekben a következő: 37 millió 144 ezer 497 métermázsza buza, 25 millió 537 ezer 860 métermázsza rozs, 12 millió 982 ezer 914 métermázsza árpa, 651 ezer 861 métermázsza repce, 9 millió 328 ezer 324 métermázsza zab. Egy hold termő képessége az idén átlag következő volt: buza 8.57 métermázsza, rozs 6.92 métermázsza, árpa 7.69 métermázsza, repce 3.93 métermázsza, zab 6.92 métermázsza. A kivitelre nézve a következő örvendetes számítás állítható fel: Magyarországnak szüksége van 200,000 métermázsza buza és 1 millió 100 ezer métermázsza rozs vető magra, azonkívül 19 millió 680 ezer métermázsza buzára és 6 millió 641 ezer métermázsza rozsról saját fentartására, ennél fogva 23 millió 200 ezer métermázszanyi fölösleg, mely a kivitelre van szánuva csak a búza és a rozsnál mutatkozik. Ha a búza és rozs mostani

„Szentés és Vidéke” tárcája.

A Bonard órállása.

1-ső Napoleon császár idejében esett meg ez az elmondandó történet.

1807-ben Davoust tábornagy hadtestéből Rügen szigetén egy soryalag ezred fekkdt. Egy éjjel hirtelen parancsot kapott az ezredes hogy a szigetet azonnal hagyja el ezredével. Minden helyőrséget minden egyes őrcsapatot vissza vontak, még pedig oly gyorsan, hogy egy egyes őrt, ki a kikötő bejárása felett uralkodó domb tetőn állott, ott feledtek. Ez az őr egy Bonard nevű fiatal katona volt.

Epen éjfél volt, mikor a káplár Bonardot őrhelyére vezette. Reggel két órakor várhatta fölvaltását s gondolta, hogy aztán öt óráig az őrházban csendesen alhatik. E fölötti örömben s talán hazájára a szép Franciaországra gondolva hamar mult az idő

Már közelgett fölvaltási ideje, egyszer csak lépteket hallott. Halgatózott. „A káplár jönne már fölvaltani?” szólt önmagához, s már készült egy derekas „állj ki vagy” kiáltására. De ismét csendes lón minden a lépteket nem hallotta közeledni. És még sem tévedhetett; s ezen felül már ideje is eltelt. Ismét halgatózott és még figyelmesebben mint az imént. Most kutya ugatást hallott, mindíg hangosabban végre egész közel. Fel-

árát számítjuk, úgy Magyarország (nem értve hozzá a társ tartományokat) csak e két terményéből legalább 200 millió forintot fog bevenni.

Szükséges e a buza bepácolása?

Sokan vannak kivált az öregebb gazdák közt, a kik abban a hitben vannak, hogy a buza bepácolása felesleges sőt néha káros munka. Pedig a dolog nem így áll, mert igenis nagyon szükséges a pácolás és annak az alkalmazása sokszor igen kevés költséggel nagy kártól menti meg a gazdát. És a ki ismeri az őszök természetét s tudja hogy micsoda az voltaképpen az többé nem fogja a pácolás szükséges voltát tagadni. Lássuk tehát hogy mi tulajdonkép az az őszög, s hogy vész ez el a pácolás által.

Az őszög nem egyéb, mint egy gomba fajnak az apró magva. Ez a gomba mikor megéri, akkor fejlődik belőle a fekete por, a mit mi őszögnek nevezünk, s a mely bár szabad szemmel csak poruak látszik, de nagyító üveg alatt olyan forma annak minden szeme, mint egy gombostű, és mint mondánk tulajdonképpen semmi nem egyéb mint anaak a gombának a magja. Ez a mag aztán, ha a buza szemre tapadhat és avval együtt elvetetük: kikéi, növekszik a buzával együtt és azt megüszögösíti. — Pedig ez az apró gomba mag, szerfelett könnyen tapad a buzára, mert tudva levőleg a buza szem végén finom apróbb szőrök vannak, melyek közt ez a parányi őszög mag igen könnyen megakad, s onnan sem rostálás sem más mód által eltávolítani nem lehet. Ha azonban eltávolítani nem lehet igenis meg kell ölni, hogy kine kelhessen. És éppen erre való a pácolás. — A kökkő a mivel pácolni szoktak mérges anyag, mely minden növény csiráját megöli, s meg ölné buzát is, ha annak vastag, fás haja meg nem akadályozná, hogy a mérges nedvesség belsejébe hatolhasson. Az őszög magnak haja szerfelett vékony, ezen áthatol a mérges folyadék és megöli a csirát könnyen. Ez a pácolásnak az értelme. Nem kell azonban szem elől téveszteni, hogy ha nagyon sokáig állana a buza a pácban, akkor annak haján is átenné magát a mérges folyadék s megölné a buza csiráját is, a mint-hogy így is megöli az olyan szemeket, melyeknek haja megvan sérülve, mivel azon nyiláson behatolhat a szem belsejébe, mi azonban nem kár, mert, az ilyen buza szemből ugyanis csak gyöngye, beteges növényé fejlődött volna ki.

A gyümölcs eltartásáról.

Első szabály, hogy azon gyümölcs, melyet félre elteni akarunk, egyenkint úgy épség mint kifejltség és színezettség tekintetében is válogatott a legszebb legyen, vagyis téiere a termésnek csak teljesen ép, tökéletesen kifejlett és legszebben színezett példányait szemeljük ki. Az eltevésre való gyümölcsöt tehát nem szabad lerázni hanem vigyázva csak kézzel leszedni pedig csak akkor midőn már annyira előhaladt annak érettsége, hogy az a galyról könnyen elválk. A kamrának vagy piucének, hova a gyümölcsöt elrakjuk, olyan-nak kell lenni, hogy a fagy oda be ne hatolhasson a mellett száraznak és szellőztethetőnek, mert néha szellőztetni is szükséges.

Ha valamely faj gyümölcsöt egész tavaszig akarunk eltartani, azt a legbiztosab sikerrel a következő módon tehetjük. Egy farekesz fenekét 2 hüvelykre beborítunk igen jól kiszáritott homokkal, mire aztán egy sor gyümölcs lesz úgy rakva, hogy azok egymást ne érhessek, E célra a legszebb s legegészebb példányo-

ismerte Capucinnak, az ezred kutyájának hangját, mint-hogy azonban semmi jelt sem látott mi támadás vagy meglepésre mutatott volna, nem tudta elgondolni okát e szokatlan látogatásnak. Mielőtt az okot kitalálta volna a kutya fölmaszott a dobra s hizelegve, ugatva ugrált rá. —

— Te vagy Capucin? szólt Bonard. Örülök hogy jössz, hanem jobb lett volna, ha a káplárs a fölvaltást magaddal hozod, mert kezdek álmosodni. A káplár órája bizonyosan megállt: időm okvetetlen rég elmult.

Capucin dühös ugatással felelt, mi különben épen nem volt szokása e rendkívül okos ebnek mely különös Bonardhoz nagyon ragaszkodott és ismételve ugrálni kezdett rá.

— Értelek kedves barátom — szólt nevetve a katona, azt mondod, hogy én is táncoljak, hogy fölmelegedjem nemde? Mily kár, hogy a jelszót nem ismered s hogy puskád nincs! különben mindjárt itt maradnál helyettem.

Capucin nem hagyott föl az ugrálással s bolondul futkosott a katona körül. A mint látta hogy mind ez semmit sem ér, Bonardot először ruhája ujjánál aztán galérjánál fogva rángatta, hogy csaknem letépte róla egyenruháját. A szeretet és ragaszkodás ily jelét végre mégis megszokalta a katona; elvesztette türelmét s szegény Capucint durva rugással illette. Szegény állat ordított, amint ily méltatlan bánálmaztatott s így félre értetett s vissza futott néhány lépésnyire de csakhamar visszatért s nem gondolt barátja haragjával. Nem ugrott ugyan rá hanem kezét nyalta s kérés tekintettel

kat kell, de csak tél közepén a többi elrakott gyümölcsből kiválasztani. A gyümölcs azután be lesz borítva ismét hasonló szárazságu homokkal oly módon, hogy a közök is megtejenek, mely homokrétég fölé újból egy sor gyümölcsöt rakunk, a mi szintén homokkal lesz újra beborítva és így tovább miglen az egész rekesz megteik, melyben a legfelső sor gyümölcsöt ismét 2 hüvelyk homoknak kell borítani a mikor a rekesz tetejét felszögelhetjük két téglára helyezük, hogy fenekét is érje a levegő. Ily módon a gyümölcsöt igen soká el lehet tartani.

Előfizetési felhívás

„Szentés és Vidéke”

1882-i 4-ik évfolyamára.

A lap előfizetési ára helyben és vidéken is, negyed évre 1 frt, fél évre 2 frt.

Szentési hírek és közlemények.

— A városi közgyűlés mely e hó 21-én megkezdett, a következő napon, — a megjelent képviselők csekély száma miatt nem folytatott. Sajnos jele a képviselők urak csekély érdeklődésének a közügyek iránt. Lett volna csak valami irnok választás!

— A Város által fentartott ismétlődő iskolában a tanítás okt. hó 1-én veszi kezdetét mind a négy osztályban, annál fogva elnöki meghagyás folytán felhívja alólírt ism. isk. igazgató a t. iparos és kereskedő urakat, hogy tanonczaikat az illető osztályokba haladék nélkül felküldjék. Szentés 1882. szept. hó 19. Zoó János.

— Tiszteleendő Bozso Mátyas román. cath. segéd lelkész ur áthelyeztetett Tápio-Györgyére. A tiszteleendő ur hosszabb itt működése alatt oly közszertetet vívott ki magának minden vallás felek közöttük, hogy az ő távozása általános és mély sajnálkozást kelt város szerte. Mint tudjuk, többen és pedig közte számos nem katolikus tekintélyes ember, kérvényt szándékozik ezen áthelyezés visszavonása céljából a püspökhöz intézni.

— A tul-a-kuroci kert szőlő termése, vasárnap oct. 1-én, d. u. 2 órakor, a helyszínen elfog árvereztetni.

— Jóó Károly ur folyamodott a presbiteriumhoz hogy mivel ő zeue iskolát szándékozik szervezni, segízze őt e szándékában az egyház annyiban, hogy a lakásán levő kisebb épületet taldassa ki, illetőleg erre költséget engedélyezzen, mely aztán havonként az ő fizetéséből vonassék. Az egyház tanács beleegyezett Jóó Károly ur kérelmébe, s a munkálatok azonnal hozzá is fognak. Csak elismeréssel adóhatunk az egyháztanácsnak e határozatáért, mely által elősegítette egy oly vállalat létre jöttét, mely ha bár egészen magán jellegű is, de házagot tölt be, s mint egyik haladási mozzanat, szíves örömmel üdvözlendő. A zeneiskola azonban, még ez építkezések bevégezte előtt, már okt. 2-án meg fog nyitni.

— Az október 7-én rendezendő hangversenyre — melynek programja rendkívül érdekes és változatos — a mint halljuk már eddig is igen sokan készülnek, nem csak Szentésről, hanem a vidékről is. De meg is érdemi derék, igyekező dalegytelünk a legnagyobb mérvű pártolást; már most is egyike az az ország legjelesebb ilyenmü egyleteinek, s hivatva van idővel Szentés város jó hírét nevét nem kis mértékben emelni. S hogy

nézett rá.

— Leszsz csendesen! takarodsz tovább! parancsol most Bonard.

S ugy tett mintha fegyverével fenyegetné. Látván Capucin hogy minden fardozásai sem használak végre, de még mindíg vonakodva s többször visszatekinve távozott. Még jókor érkezett, hogy a kiküldött osztálylyal hajóra szálljon

E közben négy óra lett, tehát a katona órállási ideje már két órával eléfölt letelt. A fegyelem tiltotta ugyan őrhelyét elhagyni, azonban az éhség feledtette vele a katonai törvény könyvet. Fölváltás nélkül távozott.

— Ha megérdemli valaki a főbo lövést — morgogott magában, ugy bizonytal nem én, hanem a káplár, ki ugy látszik nem érti szolgálátját és a szegény katonát hat óra hosszáig hagyta őrt állani.

Ezzel Bonard az őrházhoz megy — d e ott egy lélek sincs! Nem tudja mit gondoljon, csak azt hihette hogy a helyőrség a sziget valamely más részét ment megszállni. Vállára tette fegyverét s megindult ezredjét keresni. Alig haladt kevés távolra, egy embert talált földjén dolgozva.

— Hej, barátom! szólt; nem tudná megmondani melyik irányban mentek el a franciák?

Az ember csodálkozva tekintett rá.

— Melyik irányban? szólt aztán, egészen elmentek a szigetről; két órakor hajóra ültek, mert parancsot kaptak a császártól, hogy azonnal távozzanak. (Folyt. köv.)

dalegyletünk igyekezete még fokozódik, s minél nagyobb eredményt mutathasson fel, arra a közönség pártoló részvéte és jóakarata igen üdvös befolyással fog lenni. Hisz-
szük is hogy e pártolás nem fog elmaradni, s a közönség sem fogja magát a dalegylet hangversenye által nyujtandó magasabb művelzettől megfosztani!

— **A magyar banda** szervezkedett s Jó Károly urat jelöltéknek, Capek Vencel urat pedig karnagynak választotta meg. — Midőn bárhol is tanulási haladását vágyat és törekedést látunk, annak csak örülni tudunk ez esetben pedig megvagyunk győződve hogy a derék magyar banda, a szakszerű vezetése alatt nem sokára igen szép eredményt fog felmutatni.

— **Szerencsétlen** halállal mult ki egy szentesi születésű Gránicz nevű katona Mező-Hegyesen, hol a szerencsétlen fiatal ember az állami ménesnél volt alkalmazásban. A mult heten ugyanis lebukott az egyik ménről és pedig oly szerencsétlenül, hogy a lába a kengyelben feakadt, s így vágatott vele tova a neki szilajodott ló. A baleset este történt s csak reggel sikerült a lovat feltalálni, midőn is a szegény fiú már majd nem a felismerhetlenségig szét volt taposva.

— **Üngyikösségek.** Megdöbbenő cseményi híre járta be hétfőn reggel a várost. Ugyanis nevezett nap reggelén 9 órakor, Lakos György polgártársunk V-ik gimn. osztályba járó fia, József, — a tula-kurcok kertben, 2 kisebb tanuló szemelattára föbe lőtte magát. A szerencsétlen ifjú, bár a lövés a halántékánál hatolt a koponyába, még esti 6 óráig élt. Hogy mi vihette elte virágában — még csak 17 éves volt — e borzasztó lépésre, — nem tudni. — Az üngyikösséget megelőző napokban, sőt a végzetes reggelein sem volt rajta semmi olyan észrevehető, mely iszonyu szándékát sejtette volna bárkivel is. Még midőn utolsó utjára indult a kertbe, akkor is egészen elfogulatlanul látszott, s az uton többekkel beszélt, többeknek köszönt. Tanuló társai közül ugyan némelyeknek — mint utólag kitudt — tett néha néha olyan homályos czélzásokat, de azok természetesen — nem vették beszédét komolyan. Temetése szordán nagy részvét mellett ment végbe. Ugyancsak a héten akasztotta fel magát egy szolgáló az olaj útóban. Elszomorító jelenségek ezek, kivált midőn látjuk, hogy nem is a végszükség, a törhetetlen nyomor, hanem csak a könnyelmű gondolkodás hajt annyiakat a borzasztó és minden szempontból elítélendő üngyikösségekbe!

— **A folyó hó** 24-én megtartott iparos újoncok bálja a lehető legjobban és minden tekintetben sikerült. A nagyszámú és díszes közönség a valódi magyaros fesztelen mulatságban kitűnően mulatott, s a bál játékon célra szánt tiszta jövedelme is igen kielégítő.

— **Szineszeink** szordán eltávoztak városunkból, vivén magukkal fáradságuk jutalmát, nem kevés deficitet. Ezután Ó-Kanisán fognak játszani, hol talán nagyobb pártfogásban fognak részeshüni mint nálunk.

— **Az új elhelyezések** folytán, a jövő évi sorozás alkalmával a szentesiek a Csabán állomásozó ezredhez osztattak be, a csognárdiakkal és Szegváriakkal együtt.

— **Nyilvános köszönet.** A helybeli iparos újoncok által a szentesi iparos ifjak képző és segélyező egylete javára f. hó 24-én rendezett táncvigalom, a nevezett egyletnek 91 frt. jövedelmezett. Fogadják a nemes gondolkozásu iparos újoncok valamint, mind azok, kik a magasztos czél elérése végett ezen jövedelemhez járulni sziveskedtek, az egylet részéről a legforróbb köszönetet. Szentes, 1882. szept. 28. Az elnökség.

— **Üzleti értesítés.** Szentes Szept. 29. Piacunkon Sz. Mihály nap talyán ily csekély forgalmat gabnából soha nem észleltünk, alig adatott el pár ezer mázsa mindenféle gabna, mit leginkább a rozs utnak lehet tulajdonítani. Buza 5 frt. 50. 8 frt. 20 krig. Árpá 5 frt. 5 frt. 20 kr. Csöves kukorica 2 frt. 40 kr., m. mázsa Zab 3 frt. 40 kr. Köles 4 frt. köbbe. Gazdaszatunk rendkívül sújtva van az által, hogy hiába emelkedtek a buza árak Budapesten 30-40 krral, mind eynyeli ezt a tiszai ut halatlan rosszasága melyet, a sok eső valódi sártengerre változtatott.

— **KÖNYVAT** szentes város híresztelő könyvéből: Makai Imre örökösének andorhái 450 hold jöminőségű szántóföldjék eladó. Értekezhetni az örökösöknel T. Inokán. — Kutas Bálint I t. 211 sz. háza és nagyhegyi 2 és fél hold szőljeje eladó. — Kanász Nagy Sándornak I t. 713 sz. házána lépés méze van mázsa vagy font számra eladó.

Vegyes hírek.

— **E napokban** jegyezte el Csongrádon, Tekulics Sándor városi adóhivatali számtiszt Faragó Mariska kisasszonyt özv. Faragó Istvánnal kedves leányát.

— **Radenich János** a Pallavicini-uradalom jószágigazgatója 7-én reggel hosszas betegség után elhunyt.

— **A nemzeti zenede igazgatósága** tudvalevőleg abból az okból, hogy ne legyünk kénytelenek mint eddig Csehsországból importálni a zenészeket: tanszéket állított az összes fuvó hangszerek számára és elhatározta, hogy szegény ifjaknak és szegénysorsu szülőknek, kik gyermekeiket kiképeztetni nem tudják, alkalmat nyujt arra, hogy a fuvóhangszerekben díjtalanul oktatást nyerhessenek és két-három év után biztos és tisztességes keresetre tehessenek szert. A nemzeti zenede igazgatósá-

gának hazafias célja és jóakarata azonban hajtörést látszik szenvedni a közönség közönyén, amennyiben e tanfolyamra még eddig alig jelentkezett néhány növendék. Ennek következtében az igazgatóság elhatározta, hogy felhívást intéz a szülőkhöz és különösen a szegényebb osztályt figyelmezteti azokra az előnyökre, melyek a fuvóhangszerek kezelésének elsajátításával járnak, különösen miután nemsokára nagy lesz a kereslet a fuvóhangszereket értők közt.

— **A veszedelmes kanál.** Párizsban egy kávéházban valami komédiás mutogatta magát, a ki tucat számra nyeldeste el a sok kést, villát és kanalat. Mindegy volt neki akarmi és akrahány, a mit csak a kezébe adtak, mind elnyelte igralom nélkül. — Nagy lelki örömmel nézte ezt a csodálatos niveletet egy kávéházi kelnér, ki tökéletesen elhitte, hogy ennél a komédiásnál jelesebb és tudományosabb embert még nem szült a föld kerekése. Később azonban ezen mély tisztelet irigységgé változott benne. Mit? — gondola — ha ő megtudja teuni én is megteszem! Avval megkapván egy kanalat neki foláskodott és csakugyan el is nyelte azt. Azonban megjárta keservesen, mert a kanál gyomrába becsuszván nagyon megfektüde azt, úgy hogy a jámbor kelnér mármár obek harmincadjára jutott. Végre is fel kellett a hasát metszei, honnan az orvos csakugyan ki is húzta a már egészen megfektetedett kanalat a gyomrot pedig eztüst czérnával bevarta. — Hogy lábra áll e ez operáció után után a dicsvágó kelnér, az nem bizonyos, hanem hogy többé nem éhezik kanálra: az már aztán bizonyos.

— **Majd le esett.** A multkor egy bécsi német a 2-ik emeleten levő ablaka felső sarkából valami pókot akart kivadászni. Az ablak magas volt, de a német annál kurtább. Nagyon ágaskodott tehát, hogy a pókot elérhesse. Addig addig kapaszkodott azonban, hogy a nagy igyekezetben egyszer csak kicseppent a nagy magasságból az utcára. A felesége ki e dolognak szemtanuja volt, iszonyú sikoltással: jaj vége van! kitört a nyaka! — nyargalt lefele a lépcsőn az utcára, még tubákos piksziaét is elejtve ijedteben. A németnek azonban nem történt semmi baja, mert egy fiakkerbe esett be'le, mely éppen akkor az ablak alatt hajtott el. Jött is már fellele s szemben találta halálra rémült feleségét az utca ajtóban, kit is a legnagyobb nyugodtsággal ilyen szavakkal üdvözlött: ejnye anyjuk, bizony majd le találtam esni!

— **A pápa** nevezetes örökségben részesült mostanában. Ugyanis egy gazdag olasz minden vagyonát — 2 millió lírát rá hagyott.

— **115 éves asszony** él Kecskeméten, neve Sikari Kata, Szabó Jánosné, 45 év óta özvegy. Férje kapás volt. Egy fia János 70 éves korában ezeltől egy évvel meghalt, egy fia még él és 58 éves. Öt unokája van kik közül a legidősebb 36 éves. Az öreg asszony, ki életében mindig nehéz munkával foglalkozott és szegény sorsban élt, még most is erőteljes és fris egészséggnek örvend.

— **Hosszu ősz** jósolnak az ideüre, mert sokhelyen az orgona-és körtefa másodsor virágzik; Nagylétéről pedig azt írják, hogy ott egy vadgesztenyefa elhányván leveleit, ujakat hajtott és új virágbimbókat is nevelt, melyek már, nyitni kezdenek.

— **Leány kereskedés.** Rég sejtí már, a fővárosi rendőrség, hogy néhány gaz, szerencsétlen leányokkal valódságos kereskedést űz, s azokat csapat számra szállítja külföldre, kivált Amerikába és Törökországba, különösen egy szegedi illetőségű nőre volt e miatt gyanúja, de soha sem tudta rajta csipni, mig most valahára hurokra került a jó madár. Ez az asszony csak a napokban vásárolt össze 10-12 leányt s azokat már vasuton és gőzhajón el is szállította, azután megint megint vett két leányt, az egyiket 500 forintért, a másikat pedig 180 forintért, hanem ekkor már rajta vesztett a dolgon s elcsipték. A gonoszna! tetemes összeg pénzen kívül még vagy 2000 forint értékű gyémántot találtak. Tehát ugy látszik jól jövedelmezett neki a lélekkufárság!

— **Furfangos tolvaj.** Bámulatosna! bámulatosabb ravasz fogásokat elkövetnek a nagy városi tolvajok, de olyan agyafurtaógot még is ritkán hallani, mint a mivel most egy berlini tolvaj banda meglepte a rendőrséget. Nem kevesebbet követtek ugyanis el, mint hogy egy, beszegeztetvén magát egy ládába, s magát czimboráival feledatta a vasutra, mint teher szállítmányt. A vasutnál rendesen megmászálták a drágalatos portékát, rá ragasztották a címet, beállították a magazinba, mig a sor tovább szállítására rákerül. A tolvajnak épen ez kellett. Midőn bezárták a többi pakk közé, szépen felfeszítette a ládát, kibújt belőle s azzal szemlét tartott a többi rakomány közt. Midőn ráakadt valami becses selememűre, azt szépen belepakolta a maga ládjába, beszegezte újra, maga pedig szépen kisuttyant a magazinból. — A ládát azután elszállították rendeltetése helyére, hol azt a tolvaj czimborák, a kikre czimezve volt becses tartalmával együtt átvették. — Később más lopásban hurokra került ez a tolvaj s akkor vallotta ki ezt az elmondott ravasz lopását is, megjegyvezvén egyuttal, hogy a magazinban nagyon kényelmetlen helyzete volt a ládában, mert úgy fordították hogy, ő épen fejjel volt, lefele, s így volt vagy egy félnap, mert addig mindig raskogattak ott, minél fogva ki nem jöhetett.

Apróság.

Egy kis fiu buza kalászt tépett a mezőn s meglátva a közeledő csösz, elfutott.

— Megálj csak te gyerek, mondok valamit! — kiált rá a csösz.

— Az ilyen kis fiúnak, mint én vagyok, nem kell mindent tudni — válaszolt futtában amaz.

Korcsmáros, ezt a levest nem ehetem, egy darab rongy uszkál benne! — mond az utas a zsidó korcsmárosnak.

— Nű, búsz krajcárér csak nem uszkálhat benne egy rűf bársony!

Matnews, a híres angol comikus, tréfával ajkain halt meg; hű szolgálja ugyanis, ki ápolta s gondját viselte, szomoruan látta, hogy ura közel van kimúlásához; midőn utolszor akart neki orvosságot adni, eltéveszté az üveget, s urának az orvosság helyett egy kanál tintát adott be. A haldoklónak egy barátja, ki szintén jelen volt, e tévedés miatt rendkívül haragra lobbant, „Hagyd békén,” válaszolt a haldokló bágyat hangon. „Hagyd békén, egy darab itatós papprost fogok elayelni s ismét minden rendén lesz.” Ezeket mondva a falfelő fordult és meghalt.

CSARNOK.

Párhaj Bezerédy Imre kuruc generális és báró Orsics császári ezredes közt 1797-ben.

A kuruc világban a magyar nemzet jogaiért és szabadságáért az osztrák ellen küzdő magyarok közt, kiket akkor kurucoknak neveztek, a legvittebb vezérek egyike volt a híres Bezerédy, a ki nemcsak hátulról szokta a sereget komandirozni, hanem fúrge paripáján mindig legeelől járt s azt kereste, hogy hol legsűrűbb az ellenség. Ezenkívül a leggyorsabb vezérek egyike volt, s harcdeztől lovas csapatjával hol itt, hol amott csapott rajta a németen, s jól levagdalván abban, — mire a német összeszedte magát, már ő akkor messze száguldott csapatjával s másik német vagy rác tábornot prédált fel, a hol épen nem is várták volna.

Roppant nagy volt ezért a császáriak táborában a Bezerédy respectusa, s már csak a pusztá neve is eleget volt, hogy rémületbe ejtse az ellenséget.

Volt ugyan ezen időben a császáriak táborában egy horvát ezredes, báró Orsics nevű, szintén igen vitéz és híres vívó ember, ki e mellett rendkívül óriási erővel és termettel bírt.

Ezt a nagy horvátot felette bosszantotta a Bezerédi híre neve, s irigység töltötte el annak vitézsége emlegetésére, úgy hogy egyszer, midőn tisztársaival a táborban mulatott volna, a börtöl is felhevítve, erős fogadást tett, hogy a legelső alkalommal megvív a híres kurucal és azt vagy megöli, vagy pedig elevenen elfogja.

Az alkalom e hősi tett kivételére nem is sokáig késett, mert Bezerédy egy erős kuruc lovas csapattal Körment alatt termett, hol épen az Orsics horvát ezrede fektűt.

A mint a horvátok észre vették a kurucokat, azonnal csatarendbe állva kivonultak elébük.

Mielőtt azonban összezsaptak volna, az óriás Orsics az arcvonul elébe kiugratott roppant nagy, magához illő lován, s menydörgő erős hiattással, mind a két sereg hallatára párbajra hitta ki Bezerédyt.

Bezerédy hallván ezt, egy cseppet sem késett, hanem megsarkantyúzván fúrge kis lovát, neki ment az óriási horvátnak.

Előbb a két vitéz pisztolyát lötte ki egymásra, de egyik sem talált. Ekkor mindenk kardot rántott s összezsaptak. A kistermetű, de annál gyorsabb Bezerédy, sűrű csapásokkal árasztotta el az óriási horvátot, csak hogy ez is kitűnő vívó volt s minden vágást ügyesen elhárított s szaporán vissza vágdalt a kis magyarral. Sokáig tartott már a viadal a két eleutabor színe előtt és még egyik fél sem kapott sebet.

A nagy horvát azonban szégyenlőlvén szörnyen, hogy e kis kurucnak nem árthat, iszonyú dübre lobbant, s mérgében oly roppant erővel vágott Bezerédyhez, hogy ennek kardja, a mint avval a horvát csapatát felfogta, markolatban ketté tört.

Most tehát fegyvertelenül állott az óriás erejű horvát szemben, ki is messze hangzó diadalordítást hallatva, megkapta félkézelt Bezerédyt, és mint egy kis gyermeket kiemelte azt nyergéből s a maga lovára veté át, hogy foglyul vihesse a császári táborba.

Nem sokáig tartott azonban öröme, hogy a vitéz kuruc generális elfoghatta, mert Bezerédy félkézzel belekapaszkodván a horvát üstökébe, a másik kezében maradt kard markolatát úgy vágta fűtővön, hogy az óriás leszédült lováról, magával rántva Bezerédyt is. A

földön aztán újra kezdődött a harc, de a fürge Bezerédi csakhamar felülkerekedett, kicsavarta a horvát kezéből a kardot s a maga fegyverével elcsapta a nyakát. Ezután a nagy fejet hirtelen a kardra tűzvé, a horvát lovára felpattant s vissza vágatott kurucainhoz.

Erre az örömtől ittas kuruc lovasság is saikantyút adott lovainak, rá rohant a horvátokra, dicső győzedelmet aratott azokon, miután mintegy 500-ra valót levágtott belőlük.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

S Z I V O S B É L A

NYILTTÉR.*

A f. évi szept. hó 10-én Szentesen megtartott löversenyen „csárdás“ nevű lovam a 200 frtos állandóval összekötött első futamán másodiknak ért be, a bíráló-bizottság a második díjat mégis Héjja Ignác lovának ítélte oda egy szó többséggel, mivel szerinte az ért be másodiknak. Azt hiszem, hogy a bíráló-bizottságot csupán tévedés vezette ítéletében, Héjja Ignácnak azonban tudnia kellett, hogy az én lovam egy teljes lóhosszúságnival érkezett be hamarabb, mint az ő lova, erre nekem számos és tekintélyes egyénekből álló tanúim vannak. Fel-

hivom azért Héjja Ignácot, hogy azt a 20 forintot, mely nem őt illeti két egyenlő részre osztván, adja át egyik felét szentesi-, másik felét pedig h.-m.-vásárhelyi jótékony célra, ellenkező esetben kijelentem, hogy bepörlöm őt, vagy pedig lovaink újból való versenyre bocsátását követelem még f. október hóban 3200 méternyi hosszúságu téren, részéről kikötve 100—300 forint bántpénzt és kijelentvén, hogy 100 forinton alól a versenyre nem megyek.

H.-M.-Vásárhelyen, 1882. szept. hó 27-én.

Vékony József.

*E rovat alatti közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

H i r d e t é s e k.

Uj üzlet nyitás.

Van szerencsém a nagyedemű közönség becses tudomására hozni, miszerint **üveg, tükör és porcellán kereskedésemet**

néh: Pollák Emánuel-féle hárbán megnyitottam. Jutányos árak mellett kaphatók, **finom cseh oroszági porcellán étkező, thoa kávé készletek, csiszolt üvegnevelők, tükrök, arany és fa keretekben, olaj festményű táj és szent képek, függő tartók, függő és asztali lámpák, evőkészletek, kész ablakok, továbbá képek keretezése, mosható finom arany lécek, szóval minden nemű üveges munkák, új épületek beüvegezése pontosan és a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek. **Bálak vagy mulatságok alkalmára tükörök, üveg és porcellán edények, evőkészletek kölcsön kaphatók.****

Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva

maradok tisztelettel
Móc Kálmán.

Fränki Lajosnak III. t. 382. számú

(Sólyom-féle) háza

igen kedvező feltételek mellett **szabadkészből** eladó. Értekezhetni a tulajdonossal.

Hirdetés.

Molnár Lajosnál kerék talp-, **küllök- és agynak** igen alkalmas fák vannak kisebb s nagyobb mennyiségben eladók. — Értekezhetni III t. 389 sz. háznál.

Megjegyzendő, hogy a fentemlített tárgyak gyulai fák.

2711 szám
882

Ujabb árverési hirdetmény.

Török Istvánné szül: Pataki Franciska felperesnek, Török Isván (k: n: Bellér Erzsébet) alperes ellen 280 ft tőke, ennek 1881 évi febr. 25-től 8% kamatai, 155 f 70 kr eddigi, és még felmerülő költség követelés erejéig, alperes tulajdonát képező, a szentesi 1848 sztkben az 2315 hrsz. a: foglalt 224 □ öl udvarterű, 600 ft értékű házára utóigéret folytán az újabb árverés ezen te-lek-khatóság helyiségében 1882 évi október hó 12-ik napján d. e. 9 órákor megtartatni fog, mire a ven-ni szándékozók az előlegesen fizetendő 10% bántpénzzel magukat ellátva meghívatnak.

A vételár $\frac{1}{3}$ -da az árverés jogerőre emelkedése napjától egy hónap, $\frac{1}{3}$ -da két hónap, az utó-só $\frac{1}{3}$ -da pedig három hónap alatt 6% kamataival fizetendő.

Ezen újabb árverési feltételek az alólikt telek-khatóságnál, Szentes város, Szegvár és Mindszent községek előjáróságainál hivatalos órák alatt meg-tekintethők.

Kelt Szentesen a kir. járásbiróság mint te-lek-k. hatóságnál 1882 évi szeptember 4-én.

BARTHA.

kir. a. j. biró

Hirdetés.

Van szerencsém a kegyeletes érzelű n. é. közönséggel tudatni, hogy

SÍRKŐ RAKTÁRAMAT

dúsan berendeztem és azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a sírköveket 30%-al **olcsóbban adhatom mint más.** Miután nem a nagy haszon, hanem a minél nagyobb forgalom nálam a mérvadó. Egyszersmind bátorokodom a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy helyben csakis nálam a legszebb és legolcsóbb valódi **érozko-porsók** (Hazai gyártmány) kaphatók.

Ugyszintén igen nagy raktárt tartok kész **fa koporsókból halotti ruhák szemfedelek, párnák, matraccz és koszorúkból,** felkérem azon tisztelt családokat kiknek aza szomorú kötelessége van, koporsót venni: üzletemben lévőlegszébb ére és fa koporsókat megtekinteni; biztosítom legalább is azt nálam fél árért meglehet venni és sokkal díszesebben kilesz állitva mint bár hol is; egyáltalában törekvésem oda irányul hogy olcsó és pontos kiszolgáltatás által a t. c. közönség bizalmát eddig, ugy ezután is is kiérdemeljem

Megjegyzem, hogy minden koporsó vevőnek egy igen szép gyászravatalt minden utánfizetés nélkül kölcsön adok és fent nevezett cikkeket részlet fizetés mellett is kiszolgálom.

Teljes tisztelettel

Krausz Márk

kőfaragó.

Üzlethelyiség Szentesen fő utcán Sajtós-féle házban.

Hirdetmény.

Honvéd ellenőrzési szemle október hó 9. és 10-én.

Értesítettik a m. kir. honvédség szabadságot és tartalékos állományába tartozó legénység, hogy az ellenőrzési szemle f. évi október hó 9. és 10-én fog megtartatni. Köteles megjelenni az 1870., 1871., 1872., 1873., 1875., 1877., 1878. évbéli szabadságot és közös hadseregből áttett legénység azon része, mely ez évben zászlóaljához bevonulva, sem gyakorlat, sem szolgálatételre nem volt. Még pedig: az 1870., 1871., 1872. és 1873. évbéli október 9., — az 1876. és 1878. évbéli pedig október hó 10-én, reggel 8 órákor a városház udvarán, honvéd igazolványaikkal együtt pontos megjelenésre felhivatnak és figyelmeztetnek, hogy külön idéző jegyeket nem kapnak, idézésül szolgál egyedül ezen hirdetmény.

Végül figyelmeztetnek a nem szentesi illetőségűek, de itt tartózkodók, hogy a hason évbéli-ekkel megjelenni kötelességüknek ismerjék.

A megjelenést elmulasztók, utóellenőrzési szemlére fognak beidézteni s a törvény értelmében szigoruan büntettni.

Szentes, 1882. szeptember hó 11-én.

Ónodi Lajos

főjegyző,

Szentes város katonatgy vezetője.